

FRANKFORT, den 11. Mei.

Over Odessa heeft men berigten uit Konstantinopel van den 17. April, volgens welke er, na het weigeread antwoord van den reis-effendi, ten aanzien der Grieksche aangelegenheden, niets verder was voorgevallen. Over Saffina had men tijding, dat de Grieksche nationale vergadering den afwezigen graaf *Capo d'Istrias* tot haren president had verkozen. De citadel van Athene hield het bij voortdoring, en er hadden bloedige gevechten, tot ontzet van dit bolwerk van Griekenland plaats gehad.

Men verneemt, dat de heer *Stratford Canning*, Engelsch gezant te Konstantinopel, aan de commissie der nationale vergadering te Aegina, den volgenden brief geschreeven heeft. *Pera, 8. Februarij 1827.* Mijne Heeren! Gij hebt mij in de maand Mei des vorigen jaars eenen brief doen toekomen, waarin de bemiddeling mijner regering ingeroepen wordt, om aan den tegenwoordigen oorlog een einde te maken, en ik aangezocht, om den over vrede, dien men wenschte te erlangen, te onderhandelen en dien te sluiten. Tevens werd mij te kennen gegeven, dat Uwe commissie belast was, zich met mij in verbanding te stellen, om over de middelen te beraadslagen, ten einde deze pacificatie te verwerven, en het traktaat, dat ik door mijne bemoeijingen zou bewerken, op de grondslagen uwer resolutien te hooren. Sedert had ik het genoegen u te hooren, dat uwe regering tot uwe voorstellen toegetreden was en mij bevolen heeft, aan den divan de grondslagen der overeenkomst, welke mij medegedeeld is, voor te leggen. Ik gaf u tevens van de redenen kennis, welke mij noopten, de uitvoering dezer bevelen voor dien oogenblik niet te stellen. Thans kan ik u melden, dat, nadat de vroeger bestaande zwarigheden opgeheven zijn, het aanbod der bemiddeling mijner regering op de grondslagen uwer vorderingen, en ondersteund door andere, met mijnen soeverein verbondene mogendheden, onverwijld aan den divan zal medegedeeld worden. Gij zult van mij niet verwachten, dat ik u den uitslag van dezen stap waarborg, en even min de sparende aanschouwingen vergeten, die mij mijne hoedanigheid, en de naar de traktaaten tusschen mijner regering en de Portij bestaande betrekkingen ten pligt maken. Tot ik u, Mijne Heeren, kennis van het resultaat van onze oeffeningen zal kunnen geven, reken ik op uwe verhevene gezindheden, en op de trouw, waarmede gij uwe beloften — het wezenlijke beding der bemiddeling volgens uwen wensch — zult vervullen. Ik heb de eer u de verzekering mijner persoonlijke aching te vernieuwen.

STRATFORD CANNING.

— Wegens den oorlog met Perzie heeft Z. M. de Keizer van Rusland een intendant-generaal bij het korps van den Kaukasus benoemd.

BERLYN, den 17. Mei.

De *Staats-Courant* bekeert het volgende: — Het gewaande requisitoir van het bestuur der politie van Brunswijk, waarbij de arrestatie van den geheimraad van *Schmidt-Phiseldack* wordt gevorderd, is in onze Couranten geplaatst ten gevolge van het vertrouwen, dat men gewoonlijk in dergelijke stukken stelt, en zonder dat de hoogere overheid is geraadpleegd geworden en hare toestemming heeft gegeven. Derhalve worden alle politie-beambten in dit rijk gelast, om aan dit requisitoir, aan welks eeltheit men twijfelen mag, geen gevolg te geven, en om verder, zonder voorafgaande raadpleging, in de dagbladen geene publicatien tegen den heer *Schmidt-Phiseldack* meer toe te laten, vermits hij hier als een rechtschapen en achtenswaardig man bekend staat.

MUNCHEN, den 7. Mei.

Ten einde in de behoeften van de godsdienst en het onderwijs te voorzien, heeft de Koning reeds de wederoprigting der nagemelde kloosters toegestaan: 1.) dat der Schotten te Regensburg, hetwelk, volgens de stichting door Schotten betrokken, en weder een seminarium voor schotsche jongelieden zal worden; 2.) het Benedictijner-klooster van Metten, in de kreits van den Neder-Donau. De heer *Pronath*, die daarvan thans bezitter is, staat te dien einde kosteloos de noodige gebouwen af; 3.) een nonnen-klooster te Dillingen. De magistraat dier stad zal aan hetzelfde jaarlijks eene toelage van 600 verleen.

PARYS, den 11. Mei.

De beraadslaging over de begrooting der staatsbehoeften wordt als gewoonlijk te baat genomen, om allerlei bezwaren tegen het ministerie in te brengen. De heer *Benjamin Constant* liet zich onder anderen in eene der laatste zittingen van de kamer der afgevaardigden aldus hooren:

» Bekleeden wij den rang in Europa, dien ons toekomt? Wachten de mogendheden, met welke wij eenige geschillen te vereffenen hebben, den uitslag der onderhandelingen af? De dorpen aan den Rijn (door Pruisen in bezit genomen) en de kerker van eenen maire (door de Pruisische overheid in hechtenis genomen) die, hoezeer door de ministers benoemd, aan zijn lot wordt overgelaten, beantwoorden dit maar al te goed. Worden onze raadgevingen gevolgd? Vraagt dit aan Spanje. Wordt het gouvernement geëerbiedigd? Ondervraagt hierover eene ver-

maarde verandering aan gene zijde der zee uitgesproken (door den heer *Canning*, over de zaken van Portugal). Wordt de handel beschermd? Vraagt hiernaar onze kooplieden, zij zullen u zeggen hoe zij door onzekerheid getweld worden, en hoe de halstarrigheid onzer ministers wantrouwen bij de volken heeft verwekt, die gedurende de stormen, welke de eerste ontwikkeling van hunne staatsinrigtingen verzelden, slechts verlangden ons tot verdedigers en vrienden te hebben; het ministerie heeft hun verpodzaakt andere vrienden, andere verdedigers te zoeken.

» Mijne Heeren, alleen de toestand van het Scler-eiland moet ons nopen, fondsen aan een ministerie te weigeren, hetwelk niets heeft weten tot stand te brengen, noch zich tegen iets te verzetten; hetwelk een onverschoonlijken oorlog in Spanje heeft doen beginnen, en niet heeft weten vol te houden, noch te beteugelen; dan door nietsbeteekenende woorden; een ministerie, hetwelk door zijne weifelingen ons in eenen oorlog kan slepen, en het leger onvoldallig laat, en zelfs onze vestingen nog niet eens in eenen genoegzamen staat van verdediging heeft gebracht. Dan het is waarschijnlijk, dat deze weifelingen zullen ophouden; na de onlangs genomene maatregelen, moet het ministerie op het ingeslagen voetspoor voortgaan; de standaard der vrijmagt is ontroid; de apostolischen zijn hunne eenigste bondgenooten.

» Ja, Mijne Heeren, van den eenen kant heeft men Engeland, hetwelk, door ons toegenomen, zich aan het hoofd heeft gesteld van, ik zal niet zeggen edelmoedigheid, maar redelijke denkbeelden; Portugal door Engeland gered, Rusland tot eene nationale staatkunde teruggekeerd; Pruisen, hetwelk zijne provinciale staten instelt; de Nederlanden, alwaar de persoonlijke vrijheid en die der drukpers bloeien; de mindere Deutsche staten. Van den anderen kant ziet men Spanje, zonder regering, zonder geldmiddelen, waar de tegenwoordige opstanden ongestraft blijven en het schavot steeds blijft opgericht voor herinneringen van het vroedene; Frankrijk, waarvan alle waarborgen bedreigd worden, en die onbeweeglijke stamme mogendheid, welke legers zoo dikwerf door *Napoleon* zijn krijgsvoeringen gemaakt, en welkers dochter zijn huwelijksbed heeft geëeld. Ziedaar Europa. Deze staat van zaken is niet geruststellende. Ik geef hiervan de schuld aan het ministerie, en ik weiger de gevraagde fondsen voor eene diplomatie, welke ons tot dien staat heeft gebracht.

» Tot nog toe, Mijne Heeren, heb ik mij, bij alle vroeger begrootingen, onthouden enige aanmerkingen te maken op het ministerie van eeredienst. Thans, bij het aannemen der door uwe commissie voorgedragene verminderingen, (verminderingen, die des te natuurlijker zijn, omdat zij de tegenwoordige begrooting, nog niet eens tot de grenzen van die van het vorige jaar terug brengt) zal ik mij eene enkele aanmerking veroorloven. Ik zie een artikel, ten titel voerende: *Onderstand aan congregatien en kerkelijke inrigtingen*. Ik heb niets tegen dezen post, zoo als hij hier is aangeduid; maar ik vraag den minister, of er geene andere congregatien bestaan, waarvoor men geene posten op de begrooting brengt, en evenwel aan den Staat verbazende sommen kosten, het zij middellijk of onmiddellijk (de heer *Frajssinous*, minister van eeredienst, geeft een ontkennend teeken); congregatien, die, indien zij bij de wetten toegelaten zijn, niet op een bedekte wijze moesten bestaan, en indien zij strijdig met de wetten zijn, volstrekt niet moesten bestaan; congregatien, welke door de hoogste magten van den staat zijn aangewezen, en die voor den weldenkenden burger eene oorzaak van ongerustheid zijn, die het ministerie beheerschen en ons op den rand van eenen afgrond slepen. Wanneer men zich verwondert, dat ik thans hierover spreek, daar ik zulks te voren nooit heb gedaan, zal ik er de redenen van zeggen. Deze congregatien zijn magtig; haar rijk neemt toe; men kan er alles van duchten, en ik maak mij misschien het laatste oogenblik ten nutte, om mijne plaats te kenmerken onder diegenen, welke het gevaar hebben aangetoond.

In de zitting van den 9. dezer, heeft de heer *Agier* nader over de ontbinding van de nationale garde gesproken. Hij erkende het onvoegzame der aangeheven kreten, maar zeide dat de geheele nationale garde niet om het verkeerd gedrag van weinigen moest zijn gestraft geworden. » Ik geef toe (zeide hij) dat er eenige kreten, dat er duizend zijn aangeheven; maar zij zijn terstond door de kreten van negentien duizend nationale garden en van drie honderd duizend burgers verdoofd geworden. In den avond heerschte binnen de hoofdstad de volmaakte rust, en 's anderen daags nam men in geheel Parijs niet anders waar dan diepe stille smart. Waar was dan de revolutie, waarmede de monarchie bedreigd werd, want ik hoop, dat men de nationale garde niet verwarren zal met dat peloton of liever die bende ellendelingen, die zich aan niets schenen te storen, en die men steeds in de nabijheid der zijtuigen van de Prinsessen zag.

De minister *de Villèle* antwoordde, dat de eigen erkentenis van den spreker, nopens de aangeheven kreten, genoegzaam was om den maatregel te rechtvaardigen. Zoo men dien niet genomen had, zou men de gevolgen van die op de punt der bajonetten aangeboden verzoekschriften,

niet hebben kunnen berekenen. De geheele ontbinding was, volgens den minister, de beste weg, omdat zoo doende niemand in het bijzonder beledigd werd. » Omdat er gezegd is, (vervolgde de minister) dat het land door de zwakheid der ministers niet weder tot eene revolutie moest vervallen, beschuldigt men het ministerie, dat hetzelfde der nationale garde het zware verwijt doet van eene revolutie te hebben willen daarstellen. Ik antwoorde, dat, zoo het ministerie, ten aanzien van het voorgevallene, geenerlei maatregelen had aangeraden en onderschreven, dit ministerie door zijne zwakheid voor het land eene opening tot nieuwe revolutien zou gemaakt hebben. Het ministerie zou zijnen plicht verzaakt hebben indien het den maatregel niet had aangeraden.»

Op eene andere beschuldiging, dat het ministerie geheel door eekere partij beheerscht wordt, antwoordde dezelfde minister, dat niets daarvan waar was; dat het ministerie aan geenerlei partij gehoorzaamde; dat het de meerderheid in de kamer tot steun had, en zoo men wilde onder haren invloed stond; maar dat deze meerderheid waarlijk geen vrees behoeft in te boezemen. Intusschen geniet die meerderheid bij het algemeen geen het minste vertrouwen.

— Volgens berichten uit Lissabon van den 2. dezer, is de prinses-regentes van Portugal ernstig ziek. — Een regiment der bezetting van Elvas, in Portugal, was tot muiten overgeslagen. Men voerde als oorzaak aan wanbetaling der soldij; doch de leus der oproerlingen was: *Leve de Koning don Miguel! weg met de Constitutie!* De rebellen werden door de overige troepen, die zich in de stad bevonden, spoedig ondergebracht. Een aantal hunner is gekwetst; ook zijn er eenige dooden gevallen.

AMSTERDAM, den 10. Mei.

De plegtige hulde aan de nagedachtenis onzer onlangs overledene eerste Tooneelkunstster *Wattier Ziezenis*, Dingsdag avond in onzen Stads-Schouwburg gehouden, was eenvoudig, doelmatig en treffend. Eene gepaste inleiding in muziek, door den heer *Benucci* vervaardigd, opende de plegtigheid. Bij het opgaan der gordijn zag men eene grafombe, prijkkende met den naam en de buste der ontslapene, in het midden van het tooneel, dat eene kerk voorstelde, geplaatst onder eenen heuvel van rouwfloers, waarvan de draperijen en festoenen, de geheele breedte van het tooneel beslaande, neerhangende ter wederzij der confiasen waren vastgehecht. Al de acteurs en actrices, rustende en werkende, volgens de jaren van hunne tooneeldienst geschaard, stonden in eene dubbele rij langs de rechter- en linkerzijde van het tooneel in diepen rouw gekleed. De statige stilte en het somber aanzien van den geheelen schouwburg, welke, benevens het voorttooneel met zwart behangen was, bracht bij den aanschouwer eene zandachtige gevoelens te weeg. — Een recitatief, door den heer *de Boer* vervaardigd en van een welbezorlt gezelschap, dat de schone dichtregelen vooraf, door den heer *Westerman* vervaardigd en uitgesproken, waarin hij den lof en de verdiensten onzer onsterfelijke kunstster op eene meesterlijke wijze bezong. De algemeene goedkeuring, waarmede dezelve werden aangehoord, kenmerkte zich nu en dan door de ondubbelzinnigste toejuiching. Vervolgens zong de heer *Majofski*, de vader, een recitatief, hetwelk zich mede in een welluidend koor oploste. De heer *Westerman* andermaal optredende, ontboezemde nu zijne dichterlijke voorspelling, dat dezelfde geest, die *Wattier* tot eene, nooit vóór haar bereikte, hoogte had opgevoerd, hare achtergeblevene kunstvrienden en vriendinnen bezielende, hen allen zal blijven aanvuren, om, door reine geestdrift en zucht voor het ware en schoone, die glorie deelachtig te worden, welke aan ware verdiensten en deugd ten allen tijde en vooral in Nederland wordt toegekend; waarna de heer *A. Snoek* den schedel der buste van *Wattier* met den welverdienden lauwer omkranste, blijvende na deze plegtige hulde, in eene weemoedige houding, bij hare tombe vertoeven, terwijl een fraai slotkoor, door de drie eerste zangeressen en zangers aangeheven, deze eenvoudige maar roerende feestviering besloot, welke, om hare smaakvolle en gepaste inleiding, den indruk nog lang zal levendig houden, welken zij op de harten van allen hoogachtter onzer vaderlandsche kunsttalenten ongetwijfeld heeft te weeg gebracht.

ARNHEM, den 14. Mei.

Voor de noodlijdenden door den waternood is ontvangen van Arnhem nader f 60, van Elburg f 58-32, van Harderwijk f 125-64, van Nijkerk f 33-35, van Nijmegen nader f 75-26, van Aalten f 62-52, van Amerzoden f 52-80, van Angerlo f 76-20, van Appeltun f 14-60, van Batenburg f 5-20, van Bemmel f 75-28, (vroeger verkeerdelijk f 13-30 opgegeven) van Borculo f 63-90, van Brummen f 108-52, van Buren f 9-40, van Didam f 23-50, van Dinxperlo f 27-77, van het ambt Dootinchem f 54-92, van Doorwerth f 14-50, van Duiven f 39-75, van Eibergen f 112-77, van Ermelo f 41-95, van Ewijk f 18-70, van Gemeren f 26-23, van Gent f 12-15, van Heerde f 129-35, van Heerwaarde f 6-30, van Hengelo f 24-50, van Herwen en Aardt f 34-30, van Hurwenen f 3-25, van Kerkwijk f 14-35, van Laren f 41-38, van Maurik f 13-65, van Millingen f 8-50, van Renssum f 62-47, van Scherpenzeel f 28-77, van Valburg f 72, van Voorst f 238-77, van Wehl f 13-94, van Wijchen f 11-25, van Zoelen f 4-70.

Mengelwerk.

DE MENSCHELIJKE BESTEMMING, UIT EEN STAATKUNDIG OOGPUNT BESCHOUWD.

Wanneer wij van de menschelijke bestemming in den godgeleerden zin spreken, is het eene zaak, die met de staatkunde in geen verband staat. Wij verstaan er dan onder het doel, dat de mensch in een ander leven moet bereiken. Dit doel is zaligheid der redelijke natuur, gegrond op hare ontwikkeling, en deze laatste wordt door de godgeleerden op velelei wijze omschreven, zoowel als de middelen, waardoor zij moet bevorderd worden, verschillend worden opgegeven.

Neem de uitdrukking: *menschelijke bestemming* in den alleredelsten zin — versta er de hoogste veredeling der menschelijke natuur onder: het gaat den staat niet aan, of zij verkregen worde door zijne burgers, dan alleen in zoo ver als de leer hieromtrent hen tot gehoorzame onderdanen maakt. — De staat wil — als staat zonder eenig praedicaat: b. v. christelijk — gehoorzame burgers en heeft met niets meer van noode. Hierom kan het dan ook gebeuren, dat de staat de genoemde men-

schelijke bestemming tegenwerke, wanneer hij namelijk belangen, die met de zedelijke ontwikkeling der burgeren onverenbaar zijn, meent te moeten bevorderen. Indien hij, of onmiddellijk, of door fussenkomst van meer verbergene of zijdelingschen invloed, het gemoed der burgeren tot verduistering en bijgeloof neigt, omdat hij meent dat domheid de beste onderdanen geeft, dan is hij tegen de eeuwige bestemming derzelve gekant; want deze dierlijke onkunde verhindert ook de ontwikkeling der gemoedshoedanigheden, die onder den algemeenen naam van deugd begrepen en tot de zaligheid eener hoogere wereld onmisbaar gekeurd worden, door eenen ieder, die eenig denkbeeld van dat welzijn vormt, hetwelk de mensch, wetend of onwetend wat hem ontbreke, zoekt.

Hoe verder een staat van het ideaal afwijkt, dat ons in het Evangelie als het koninkrijk Gods wordt voorgesteld, zoo veel te meer gevaar is er, dat de beginsels, naar welke hij regeert, des eeuwige bestemming des burgers zullen in den weg treden. — Eene monarchaal-tijrannieke regering begeert en vormt zoo veel als mogelijk slaven; en dit doet de aristocratisch-tijrannieke (dit laatste is de aristocratische en feudale altijd) ook. — Eene priesterlijk-tijrannieke (ook de priesterlijke regering is altijd tijranniek) wil en vormt dierlijk onkundige onderdanen, mis zij zoo veel hooger gevoel blindelings ontwikkelen, als er noodig is, om die mate van kennis aan een opperwezen te bezitten, door welke den priester toegang door het gemoed tot de goederen der menschen en de heerschappij der wereld wordt gebaad. — Deze alle zijn er dus op uit, om de menschen onder bedwang en in de duisternis, en dus van de bereiking hunner eeuwige bestemming terug te houden.

Tijrannieke staten, dan, achten, de bestemming der burgeren te zijn: betalen, gehoorzamen en zich alles te laten welgevallen wat de magtige verkiest hun te laten ondergaan. — Krijgsvuchtige staten stellen deze bestemming in het vechten. Ook in deze geldt de mensch als mensch niets; en wanneer in oud Sparta zelfs regeringspersonen voor eene zwangere vrouw moesten uit den weg gaan, was dit niet omdat zij een mensch was, of omdat zij eenen mensch onder haar hart droeg, maar omdat de staat in dit, nog in den moederlijken schoot gekoesterd wordende wezen eenen aanstaanden strijder, eenen aan het algemeen maatschappelijke welzijn dienstbaren, burger hoopte te gemaaken.

Men zou met regt kunnen vragen of de beste staat zich wel met de eigenlijke bestemming van zijne burgeren als menschen in betrekking tot de eeuwigheid bemoeien kan. De, in den christelijken zin, naar evenredigheid beste staat zal niet vragen, of hij tot die bemoeijing verplicht is, voor zoo ver hij er zich mede belasten kan, en het hoogere menschelijk belang te gemoet komen, door doelmatige godsdienstige en onderwijs-inrigtingen, maar overigens kan de regering slechts het aardsch welzijn beoogen en in het algemeen behartigen.

Het is, ondertuschen, juist deze behartiging van de tijdelijke belangen der burgeren, welke meteen eene bevordering van derzelve menschelijke bestemming is — hetwelk weldra toegestemd zal worden, wanneer men slechts in het oog houdt waar alle menschelijke bestemming bij begint.

De oudste en algemeenste menschelijke bestemming is eten en drinken, door kleding en woning zich dekken tegen de ongemakken der lucht — met een woord, voldoen aan de behoeften, welke de dierlijke natuur heeft en welke voldoening plaats moet hebben, eer er aan eene hoogere veredeling kan gedacht worden. Indien die voldoening wegvalt, ontbreekt de bodem, waar een edeler schepsel op zou kunnen staan; daarentegen, indien zij gevonden wordt, dan komt er bij, de menschen om zelfs haar te veredelen en zoo op te klimmen tot de trappen van zedelijke volmaking, die zoo menigvuldig zijn als er wezens bestaan, welke zich op dezelve bevinden kunnen. Daarvoor, namelijk, is de mensch een wezen van hooger orde, dat het hem niet genoeg zijn zoude, aan zijne natuurlijke behoeften in het ruwe voldaan te zien, maar dat hij een veredeld zingenot zoude begeeren. Dagelijksch brood is eene dankenswaardige gave, waar de mensch mede te vrede zijn moet; maar de omschrijving daarvan hangt af van de betrekking, waarin men er van gewaagt, en sluit zij geene weelderige genietingen in: zij kan niet in gebreke blijven die betrekkelijke ruimte aan middelen te bedoelen, waardoor de mensch in staat gesteld wordt niet alleen om te leven, maar ook om zijn leven te versieren — hetwelk het eerste beginsel der ontwikkeling des zedelijken aanlegs is.

Zoowel als de rijke standen in de maatschappij door weelde ontaarden, doen dit de behoeftigen door behoeftigheid. Bij de eersten verschroeft, en bij de laatsten verkleumt de teedere plant des hoogerens gevoels. Harde zorgen buigen den geest ter neder en beletten iedere verheffing. Duizende voorbeelden staven het, dat met de blijdschap des onbekrompenen bestaans alle lust aan verstandelijke oefening, en aan godsdienstige beschaving des gemoeds verdwijnt. De zorg, derhalve, voor deze, is niet die voor het onbekrompen onafhankelijke bestaan onafscheidelijk verbonden.

Met het onafhankelijke bestaan, voor zoo ver dit in de maatschappij, in welke allen schakels in eene keten zijn, mogelijk is. Wierde deze bepaling niet in het bog gehouden, dan zot in ons betoog stilzwijgend geleerd zijn, dat de staat reeds dan de eerste hand aan de bereiking der menschelijke bestemming zijner burgeren gelegd hadde, wanneer hij in staatsche onderwerping met betrekking tot elkander geplaatst, maar daarbij in aller verzorging mogt voorzien hebben. — Lig het men schen natuur een zin voor het betrekkelijk onbezorgd bestaan, wanneer hij bestaan: de staat zal zijne burgers tot veredeling beoogen, wanneer hij hun dit verzekert. Welken stand hij daarentegen door zijne inrigtingen tot betrekkelijke armoede doemt, in dien dooft hij het hooger leven uit, dien verlaat hij tot den stand des bedeligen. — In de onsterfsche despoten lepen allen ook, maar hoe leven zij? Hoe is het gelegen me de zedelijke veredeling? welke menschen zijn er in die staten, waar eigenlijk niemand eigenaar is dan de dwingeland op den troon.

Zoo heeft de wijze Schepper hemel en aarde; het tegenwoordige en toekomstige leven tot een gemaakt; dat eene gepaste gesteldheid des tegenwoordigen de voorbereiding en voormaak des toekomstigen is. Is de toestand des gematigden welbevindens het meest voor de deugd geschikt, en maken deugdzaame gezindheden den mensch: het is voor den staat van belang menschen tot burgeren te hebben, en daarom de hoogste staatkundige wijsheid in dit opzigt, naar dat vermogen en die inzigten, welke beperkte stervelingen hebben, zorg te dragen, dat den burger zijn aardsch bestaan, door betrekkelijk onbekrompene inkomsten, verzekerd en verangenaamd worde. Naar mate de armoede in alle standen heerschend wordt, nadert de staat ook zedelijkerwijze deszelfs ondergang.

PAUS GREGORIUS VII.

I.

HILDEBRAND is de man genaamd geweest, die, onder den naam van GREGORIUS VII, in het jaar 1073 den pausselijken zetel beptom. Laagheid van afkomst schijnt mede eene der bronnen geweest te zijn, waartoe zijn lust, om Vorsten en Koningen te vernederen, ontstond, behalve dat zijne ontwerpen van priesterlijke heerschacht het medebragten, dezen last een ontzettend, en vóór zijnen tijd nooit vertoond, uiterste van voldoening te verzorgen. Zijne geschiedenis kan de Vorsten onderwijzen,

wat zij zonden te wachten hebben, wanneer, andermaal een GREGORIUS VII, of hoe de naam des mans ook zijn mogt, wien de gelegenheid dien- de om in zijnen geest te werken, oppermagt over hen verkreeg. De ge- schiedenis van GREGORIUS VII is de spiegel, welke de pausselijke staat- kunde in het klaarste licht verthoont; en aanwijst wat het eigenlijk is dat zij, onder voorwendsel van de bevordering der deugd en der goede zeden, wil, namelijk de Vorsten der aarde, zonder onderscheid, aan de voeten van den paus vernederen en dezen maken ten beschikker over de koningrijken der aarde. Zoover, dat hij dit werd, is het eenmaal ge- weest; en zoover het andermaal te brengen, is het zoeken.

GREGORIUS VII werd, door eenen zijner vertrouwde vrienden, des- zelfs heilige satan genaamd; zoo vervreemd was hij van godsdienstig- heid, trouw en eestlijkheid. Zulk een karakter werd er ook toe vereischt, om te beoogen, wat GREGORIUS beoogde, en de middelen te bezigen, welke GREGORIUS tot bereiking van zijne bedoelingen te werk stelde. Ervaren- heid, door het jaren lange verkeer in geestelijk-staatkundige betrekkin- gen verkregen, stoute moed om alles te wagen, de fijnste sluwheid des mans van de wereld, heldhaftige, vast op haar punt bepaalde standvas- tigheid, waren dan ook inderdaad geschikt en voldoende, om het ka- rakter eens satans te voltooien, die, in het vak, waarin hij werkzaam was, de heiligspreking verdiende, welke hem van wege de nakomeling- schap is te beurt gevallen; heiligheid, genomen in dien zin, welken paus- selijke staatkunde, er aan hecht.

Ieder oogenblik kan men de vraag hooren: » Waarom mogen toch de roomsche priesters niet trouwen? » Ja, het schijnt wezenlijk een gril- lig verbod en het toestaan des huwelijks eene natuurlijke, eenvoudige en gemakkelijke zaak te zijn. — Ver er van dat zij dit zijn zou. Heeft GREGORIUS op de ongetrouwen staat der priesters, benevens op nog eene zaak, die straks zal genoemd worden, het geheele kolossale gevaarte zijner staatkunde gebouwd.

Het ligchaam der geestelijkheid moest, namelijk, geheel afgezonderd van alle overige betrekkingen, op zich zelve staan, en geen belang, buiten dat van hare orde erkennen. De man, daarentegen, die vrouw en kinderen heeft, is door dezelve aan het belang der maatschappij ver- bonden. Het gaat hem wel, wanneer het deze welgaat, en zijn welstand zal onvermijdelijk met den haren kwijnen. Daarom zal de echtgenoot bij vader een getrouwe burger en onderdaan zijn, en de zegeningen hel- pen verspreiden, waarin de menschen zich kunnen verblijden. De echte- looze, ongezonde, en die geene wettige kinderen heeft — wat gaat hem de burgerlijke maatschappij aan? kan hij in verbindtenissen die niets met haar gemeen hebben heil vinden: hij zal ze aanvaarden, en er ge- trouw in dienen, al moet dit ten koste van de andere geschieden. — Zoo had GREGORIUS het uitgerekend, en zijne uitrekening kon, over het geheel, niet mis. Reeds in vroegere eeuwen was er, inzonderheid in het Noorden, onstokende heiligheid aan den staat der onthouding toe- gekend; maar tot een stellig verbod des huwelijks, dat van gevolg ge- weest ware, was het nog niet gekomen. Aan HILDEBRAND was het voor behouden deze onnatuurlijke zaak tot stand te brengen.

Gemakkelijk ging dit niet; want het verbod was te onmenscheijk. De paus moest zich getroosten voor eenen *Manicheer* uitgemaakt, en met betrekking tot zijnen omgang met de gravin MATHILDA, beschuldigd te worden. Men verweet hem, dat zijne leer tegen het uitdrukkelijk woord van God en van den Apostel streed; hebbende de eerste verklaard: *niet allen vatten dit woord*, (aangaande de onthouding namelijk) *maar wien het gegeven is*, en de laatste: *indien zij zich niet kunnen onthouden, dat ze trouwen; want het is beter te trouwen dan te branden* — dat hij, de menschen wilde dwingen om als engelen te leven, en door zoo dwang de natuur in haren loop te stuiten, de baan ruim maakte voor alle soort van onreinheid. — De, in oproer gebrachte, geestelijken ver- klaarden ten slotte, dat de Paus maar zien moest waar hij, die geene menschen voor de kerkdienst wilde hebben, engelen van daan kreeg. De meesten betuigden, liever door den Paus afgezet te willen worden, dan zich van hunne vrouwen te scheiden. — Onder de *Duitschers* had- den de bisschoppen, die het gebod van den Paus moesten doen gelden, groote omzigtigheid noodig, en op de synoden te *Erfurt*, *Passau* en *Mentz* kwam het bijna tot bloedige tooneelen; en zelfs in *Italien* voeg- de men zich niet gemakkelijk. De Paus, nogtans, hield, ondanks dit alles, vol, en verbod op eene synode aan alle christenen, de mis bij geboorde priesters te hooren.

GREGORIUS bezigde nog een tweede middel, om de priesterschap onaf- hankelijk te maken. Hij ontrok, namelijk, de bisschoppen aan het ge- zagt der wereldlijke Vorsten, door aan dezen het recht der investitur, of der beleening, door de overhandiging van ring en staf, te onttogen. Werden de kerkelijke goederen door de Keizers en Koningen als eigen- dommen der kroon beschouwd: dan moesten ook de bisschoppen en abten, voor zoo ver zij het genot daarvan, bij de aanvaarding hunner bediening kregen, als leenmannen dier kroon worden aangemerkt. Hier besloot GREGORIUS een eind aan te maken, ten einde de bisschoppen alleen en onmiddellijk van den pausselijken stoel afhankelijk te stellen.

Keizer HENDRIK IV, bij wien GREGORIUS het eerst dit zijn plan begon door te zetten, zeide den Paus de gehoorzaamheid op. Deze deed hier- op den Keizer in den ban, ontzette hem van zijne regering, en ten gevolge van dien, stonden de *Duitschers* tegen hem op. Er was geen andere raad voor den verlatenen Keizer dan eenen stap te doen, wel- ken de Paus zelf niet verwacht had: namelijk in persoon naar *Rome* te gaan, om de absolutie te vragen, welke hij niet eens gemakkelijk, maar eerst na veel vernedering en voorspraak verkreeg. Doordien de Paus door de komst van HEND. te *Rome* zelfs ongerust geworden was, had de gravin MATHILDA hem, opdat hij in allen gevalle zich op eene veilige plaats bevinden zou, naar haar kasteel *Canossa* geleid. Hier begaf HENDRIK zich heen, met de uiterste onderwerping afwachtede aan de eerste poort wat er van hem zou geëischt worden. Hij moest dezelve binnentreden, met achterlating van al zijn gevolg hoegenaamd, en was dus in deze sterke plaats volstrekt in de magt zijner vijanden. Bij den tweeden wal werd hij andermaal aangehouden en van alle tee- kenen zijner hooge waardigheid ontdaan. Zelfs zijne kleederen afgelegd hebbende, trok hij een wollen opperkleed aan, en alleen hiermede be- kleed, stond hij, barrevoets, in de felste winterkoude, zonder van den aarde tot aan den avond iets te nuttigen, de barmhartigheid van God en van den Paus af te smeeken. Eerst met het begin van den vierden dag, na den aanvang dezer gruwelijke penitentie, verkreeg HENDRIK, op dringende voorspraak van MATHILDA, de absolutie, onder voorwaar- de dat hij zich zou onderwerpen aan het oordeel, dat de Paus, ten tijde, en ter plaatse nader te bepalen, over hem uitspreken zou, en zich middelerwijl ONTHOUDEN VAN RENIG BEDRYF DER SOUVEREINTEIT.

Aan de Redactie.

Hoe betreurenswaardig is het niet, daar er reeds zoo veel over de aangelegenheden ter verbetering van den Waterstaat, in ons Vaderland, geschreven is, dat daarvan tot heden, nog op zoo vele plaatsen van hetzelve zoo weinig partij getrokken wordt.

Nu nog liggen zelfs (Mei) in de vruchtbare oorden van *Zuid-Holland* eene menigte polders onder water. Het ontbreekt er wel aan goede wa-

ter-molens; maar . . . werken zij doelmatig genoeg? de onderzanding schijnt het tegendeel te bevestigen.

Men tracht wel hier en daar het gebrekkige van die werking te ver- helpen, door het verhoogen der Maalpeilen; maar al worden deze ver- hoogd, en gaan bij tijden, voor de bemaling gunstig, het verwoogen der molens te boven, om het water tot eene zoodanige hoogte op te voeren, als ter ontlasting noodig is, van welk een vrucht kan dan deze verhoog- ging geacht worden te zijn?

Er dienen dus ter exoneratie andere middelen in het werk gesteld te worden.

Hoe eene wenschelijke zaak zoude het derhalve zijn, dat deze of gene maatschappij, in ons vaderland, zich ook in deze het belang van den Landman, als het belang van het algemeen, wilde aantrekken, door het opgeven van eene prijsvraag; » Op welke wijze de bemalingen, naar eene nieuwere uitvinding, op eene meer doelmatige wijze, zoude kunnen geschieden, zoo zelfs, dat de molens bestendig, ook bij slappe winden, en min of meer ongunstigen Rivierstand, om te kunnen exonereren, evenwel nog met veel vrucht zouden kunnen werkzaam zijn?

En dat bij de beantwoording dier vraag als voorwaarde wierd gesteld beknoptheid met duidelijkheid gepaard, zoo als de Loffelijke Maatschappij tot Nut van het Algemeen zulks steeds verlangt. — Op dat de landman, ter verbetering van wiens ongelukkig lot dezelve strekken moet, zelf uit overtuiging, met ter zijde stelling van vooroordeel, er zijne toestemming aan zoude moeten geven, en dus zijn eigen welzijn behartigen.

Gpuda, Mei 1827.

LETTERNIEUWS.

Handleiding tot de kennis van het Koningrijk der Nederlanden, of beredeneerd alphabetisch register van vaderlandsche wetten, be- langrijke besluiten, reglementen, resolutien en andere officiële verordeningen; bevattende tevens den woordelijken of zittelijken inhoud van al de stukken, door deze verschillende benamingen aangedeeld. Te Dordrecht bij BLUSSÉ en VAN BRAAM.

Van deze handleiding zijn thans de twee eerste stukken, gaande over 1825, in het licht verschenen. Zij onderscheidt zich door eene oordeel- kundige bewerking en biedt alle wenschelijk gemak aan, zoodat men lig- telijk de verlangde stukken vindt, tevens met die aanwijzingen, welke ter zake dienstig zijn. De druk is goed; het papier kon beter wezen. Waarom een werk van blijvende waarde, waarvan men een ruim de- beet mag verwachten, ook in dit laatste opzigt niet aangemaam gemaakt? De uitgevers van boeken te Brussel verzuimen dit nooit.

CORRESPONDENTIE.

Indiaan het waar is, dat zich een *Controleur* heeft schuldig gemaakt aan moedwillige arrestatie van buitenlanders, en, zonder bevoegdheid, de- zelve als boosdoeners langs de straat heeft laten voeren, moet hij des- wegens bij het gerecht aangeklaagd worden, hetwelk dan zoodanig vergrip niet ongestraft zal laten. Wij kunnen een daarover handelend stuk, het- welk van bewijs ontbloot is, niet plaatsen.

KAMPEN, den 9. Mei.

Ons departement der maatschappij: tot Nut van 't Algemeen, mogt heden weder het hoogste genoege smaken, door te zien, hoe dezelfs pogingen, tot leniging van- treffende rampen, telkens met den besten uitslag worden bekrond. Den 3. Octo- ber des voorleden jaars werd, gelijk bekend is, uit dezelfs midden eene kommis- sie benoemd ter voorziening in den nood der behoeftigen, ten gevolge der thans heer- schende ziekten in *Overijssel*, *Groningen*, *Vriesland* enz., bestaande uit de heeren *J. A. Broese*, *G. Brouwer*, *M. G. J. Feith*, *P. H. Gallé*, *G. H. Heim*, *U. Q. Koolman* en *H. Leendertz*. Deze commissie deed in de departement-verse- dering van den 22. Maart l. verslag van hare werkzaamheden, bij monde van ha- ren voorzitter, den welken heer *G. H. Heim*, en werden vervolgens eenige leden benoemd, om de rekening van ontvang en uitgeef van gemelde commissie op te nemen, en hare boeken en stukken over te nemen, opdat zij ten nutte van het departement konde ontvangen. Daarvan werd in de voorgaande alledien verslag gedaan, met dat gevolg, dat het departement overtuigd was het moeilijke der werk- zaamheden, aan zulk eene commissie verboden, maar verbaas van de *naauwkeurig- heid*, *onvermoeden ijver*, en vooral *belangelooze menscheelievendheid*, waarmede ze ten uitvoer waren gebragt, niet dan den warmsten dank konden toebrengen, en volkomen instemmen moest in het eervolle ontslag, door de daartoe benoemde le- den aan deze commissie gegeven.

Aanzienlijke giften, gelijk van tijd tot tijd in de nieuwspapieren, met hulde aan de gewere, is vermeld geworden, zood in geld als in kleedingstukken, levensmidde- len en verkwijking voor de zieken, waren ontvangen; maar ook aanzienlijk waren de giften geweest, die door de commissie naar buiten zijn verzonden geworden, en zij zoude die gants nog aanzienlijker gemaakt hebben, indien niet binnen Kampen zelf een 130 tal huisgezinnen om medelijden gesmeekt, en de hulp der commissie ingeroepen had.

Het behage den Almachtigen het vaderland voor verdere rampen te sparen! Maar, wat Hij doet, is altijd wel gedaan; wij willen ons eerbiedig en vertrouwend on- derwerpen, en het steeds als een prikkel aanschouwen, om ons in liefde en hulp- vaardigheid te oefenen, en zoo vooral te werken tot Nut van 't Algemeen.

W. LEENDERTZ, Voorzitter.
J. J. VAN INGEN, 1. Secretaris.

ARNHEM, den 15. Mei.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:
Den 14. Mei 4 El 2 Palm o Duim; gewassen 35 D. gevallen o D
Den 15. dito 4 El 2 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen o D

+++ Het PLAATSELIJK BESTUUR der
+++ GEMEENTE WAARDENBURG,
+++ zal op aanstaanden Donderdag, den 17. Mei, des
+++ middags ten zes ure, in het Huis der Gemeente, publiek Verpach-
+++ ten, een perceel WEILAND, de *Neerrijnse Markt* genaamd,
+++ alsmede de INVORDERING van het MARKTGELD
+++ over den jare achttien honderd zeven en twintig.

Waardenburg, den 12. Mei 1827. De Burgemeester,
D. SPILLENAAR.

+++ HET GEMEENTE-BESTUUR VAN
+++ APELDOORN, is voornemens, onder nade-
+++ re approbatie van Hun Edel Groot Achtbare de Heeren
+++ Gedeputeerde Staten der provincie Gelderland, in het Gemeente-Huis
+++ te Apeldoorn, op Dingsdag den 22. Mei 1827, des morgens ten elf
+++ ure, over te gaan tot de Aanbesteding eener NIEUW te BOU-
+++ WEN SCHOOL, in het dorp Apeldoorn, voor 260 Leer-
+++ lingen, het MAKEN der in die School benoedigde MEUBE-
+++ LEN, met de LEVERANTIE van alle MATERI-
+++ ALEN; zullende Teekening en Bestek in het Gemeente-Huis te
+++ Apeldoorn ter visie liggen, van den 14. tot den 22. Mei 1827, des
+++ morgens van 9 tot 's middags ten een ure.

Apeldoorn, den 9. Mei 1827. Het Gemeente-Bestuur voornoemd,
A. J. J. A. VAN HEECKEREN.
Ter Ordonnantie,
De Secretaris der Gemeente,
A. R. VAN AKEN.

+++ De KOMMISSIE, TOT AANKOO-
PEN VAN KAVALEERIE-PAAR-
DEN, zal hare zitting op Donderdag den 17. dezer te
Zutphen hervatten, ten einde de nog ontbrekende Kuirassiers- en Hu-
zaren-Paarden aan te koop; zullende de zitting in het gewone Loge-
ment, het Wapen van Overijssel, plaats hebben.

De Agent van het Departement
van Oorlog,
L. DE CASEMBROOT.

+++ De Ondergeteekenden, Directeuren van de ONDER-
LINGE BRAND-WAARBORG-
MAATSCHAPPIJEN, gevestigd te Arn-
hem, adverteeren, dat de dag tot het Afhooren der Rekeningen over
den jaer 1826, door Heeren Commissarissen is bepaald op Woensdag den
23. Mei aanstaande, des voormiddags ten 12 ure, ten huize van den
eerst Ondergeteekenden, in de Bakkerstraat, No. 138, binnen Arn-
hem; wordende de Deelnemers, welke daarbij willen tegenwoordig
zijn, verzocht zich van hunne Acten van Aandeel te voorzien.

H. CRAMER.
G. ANDRÉ DE LA PORTE.

§ § De Notarissen Mr. J. BUSGERS en G. VAN
ECKE, zullen op den 16. Mei 1827, s namiddags om
zes uren, in het Logement den Vergulden Aerd, te
Arnhem, bij toeslag verkoopen: Een Hecht, Sterk en zeer logeabel
HUIS, bestaande uit negen BOVEN- en BENEDEN-
KAMERS, KEUKEN, KELDERS, ruime ZOL-
DERS, en wel aangelegden TUIN, met twee KOETS- of
PAKHUIZEN en verdere GETIMMEKTEN,
staande binnen Arnhem, op de Beek, wijk F No. 214; in massa in-
gezet op 75251.

§ § De Notaris Mr. J. NYHOF, 99, zal den 16.
en 20. d'ij 1827, tevens s middags om 4 uren, in het
Huis van de Wapen van Zutphen, publiek veilen en verkoopen:
Het LANDGOED, DUKERSHOEF genaamd,
bestaande in een voor weinig jaren geheel nieuw gebouwd HEEREN-
HUIS, met STALLING en KOETSHUIS, met
TUIN, BOOMGAARD en WANDELINGEN,
te zamen geoot 2 Bunders, 55 Roeden en 47 Ellen; zijnde gelegen in
het fraaiste gedeelte van Gelderland, in het Dorp Velp, zeer nabij
de Landgoederen Beekhuizen, Bilsdonk en Rozendaal; breeder bij
Bijetten: — kennende van den 1. d'ij tot den toeslag, s Maandags en
Donderdags van elke week, voormiddags van 10 tot 1 ure worden bezig-
tig; terwyl nevens de Veil-Conditiën, gedurende acht dagen voor den
inzet, informatie te bekomen zijn ten Kantore van gemelden Notaris
in de Bakkerstraat, te Arnhem.

VOORLOOPIGE AANKONDIGING

Ten overstaan van den Notaris D. DE JONGE, te Tiel, te
zindende te Tiel, Provincie Gelderland, op den 1. d'ij 1827, s
de dag nader te bepalen, op den 1. d'ij 1827, s
volgende:

1. Het LANDGOED WADENOIJEN,
aan den Ambte van Tielrewaard, nabij de Rivier de
Linge, aan den Zandweg van Tiel op Geldermalsen, omtrent
drie kwartier uurs beneden de Stad Tiel, met de REGA-
LIEN daartoe behoorende; voorts eene HEEREN-
HUIZINGE, sedert den jaer 1809, in een zeer modernen
aansmaak geheel nieuw opgebouwd, KOETSHUIS, STAL-
LING, TUINMANWONING, MANE-
GIE en verdere GEBOUWEN, SLINGER-
BOSCH, buitengewoon schoone TUINEN, doorsne-
den met VYVERS en Loopend WATER, en bepoel-
met exquisite VRUCHTBOOMEN, PLANT- en
HEESTER-GWASSEN, TREK- en
BROEIKASTEN; wijders KERSEN- en
APPELBOOMGAARDEN, WEI- en
BOUWLANDEN, EIKEN- en YPENBOS-
SCHEN; alles bij en aan elkander gelegen; groot ongeveer
2 Bunders, met de VISSCHERIJ in de Rivier de
Linge voornoemd; zeer aangenaam voor de Jagt gesitueerd; om
te aanvaarden 1. November 1827.

2. Een BOUWHOF, bestaande in een HUIS, BAK-
HUIS, PAARDENMOLEN, SCHUUR en
BERG, in den voormelden jaer bijna geheel vernieuwd, ge-
naamd de Omringing, onder Wadenoijen, met de daartoe be-
hoorende BOOMGAARD, WEI- en BOUW-
LANDEN, groot ongeveer 16 Bunders; om te aanvaarden
1. September 1827.

3. Het LANDGOED THEEDINGSWEERT,
gelegen aan de Rivier de Linge en den gemelden Zandweg, on-
der de Avezathen, in den Ambte van Nederbetuwe, circa een
half uur van de stad Tiel, met de Brug over de Linge, en
daartoe behoorende HUIZINGE, STAL, KOETS-
HUIS en BOUWHUIS, voorzien van KOE- en
PAARDENSTALLEN, alsmede drie HOOF-
en KORENBERGEN; alles voor weinige jaren
meestal, nieuw gebouwd; een groot EIKENBOSCH,
STARRE-BOSCH en onderscheidene andere, sedert
den jaer 1812, nieuw aangelegde BOSSCHEN, KER-
SEN- en NOTENBOOMGAARDEN, WEI-
en BOUWLANDEN, groot ongeveer 100 Bunders,
met de VISSCHERIJ in de Linge; om te aanvaarden
1. September 1827. — En

4. Ongeveer 60 Bunders, zoo WEI- als BOUWLAN-
DEN, met een groot aantal OPGAANDEBOOMEN,
ELZEN en WILGIGEN HAKHOUT be-
poot, in diverse percelen, onder de Gemeente Ophemert ge-
legen; om te aanvaarden in dezen jaer 1827.

Uitmakende te zamen 200 Bunders; alles bij Bijetten nader te
specificeren.

De koopers van het 1. en 5. perceel kunnen, des verkiezende, de helft
der kooppenningen op hypotheek behouden, tegen den Interest van vijf
ten honderd in het jaer.

Zijnde inmiddels onderrigting te bekomen ten Kantore van den voor-
noemden Notaris D. DE JONGE te Tiel, alsmede bij den
Kantmeester O. P. VERWEY te Geldermalsen.

+++ Op Zaterdag den 15. Mei 1827, des namiddags om
twee uren, zal aan het Bureau van Publieke Verkoop-
pingen, achter St. Pieter, te Utrecht, door den binn-
nen Utrecht residentenden Notaris HENDRIK VAN OMMER-
KEN, publiek worden verkocht:

Een groot en aanzienlijk UITERWAARD, van
ouds getuimd de Kommandeurs of Grebsché Waarden, met eenen
in dezelfde gelegen wel aangelegden BOOMGAARD, beplant
met schoone VRUCHTBOOMEN en met de daarbij behoorende
RIJSWAARDEN, groot te zamen 52 Bunders en ruim
75 Roeden, voorts eene op dezelfde staande WAARDMANS-
WONING met ACHTERHUIS en SCHUUR,
alles naast en aan elkander gelegen, tusschen de Grebbe en Wageningen,
onder de Gemeente van Rhenen. — Eindelijk ruim 13 Roeden
LAND, beplant met WILGIGEN BOOMEN sijn-
dijks, of ten Noorden van den Grebbendijk gelegen.

Kennende de Uiterwaard dadelijk, en het Waardmanshuis met pruis
Met 1828 worden aanvaard.

Alles breeder omschreven bij Bijetten, en nader onderrigt te bekomen
ten Kantore van voornoemden Notaris HENDRIK VAN OMMER-
KEN en van Mr. H. B. VAN DAALEN, Nota-
ris te Wageningen.

OPENBARE VERKOOPING

Het LANDGOED VOLENBEEK, gelegen in de
provincie Gelderland, arrondissement Arnhem, nabij het
dorp Pütten, een kwart uur van den aan te leggen Straatweg van
Zwolle op Andersfoort, bestaande in een zeer logeabel HEEREN
HUIS, met BOUWHOF, BOEDERY, KOETS-
HUIS en PAARDENSTAL, MOESTUINEN,
aangelegde WANDELINGEN en LANEN, opgaande
EIKEN en andere BOOMEN, DENNEN, BOS-
SCHEN en HAKHOUTGEWASSEN, BOUW- en
WEILAND te zamen in een perceel, groot ruim een en een
Bunders, met de BOERENHUIS, groot
groot veertien Bunders, en ONROERZAKEN, groot
groot ruim twee en twintig Bunders, mede in de Gemeente van Pütten
gelegen, en nog ruim zeventien Bunders BOUW, WEILAND
en HOUTGEWAS, in diverse percelen voor de Stad Har-
derwijk gelegen.

Waarvan de inzetting op den 5. Mei laatstleden reeds heeft plaats
gehad, zal niet op den 19. Mei, gelijk vroeger is geannonceerd,
maar op Maandag den 27. Mei 1827, in het Logement het Wapen van
Zutphen, bij de Weduwe GELDERMAN, te Harderwijk,
des voormiddags ten tien ure, sijnal worden verkocht, waarvan na-
dere informatie is te bekomen ten Kantore van Mr. H. F. VAN
MEURS Notaris te Harderwijk.

VRWILLIGE VERKOOPING

Op den 22. Mei 1827 en volgende dagen, zal ten huize van Me-
vrouw T. BERGHIEN, op de Kannela-
ryst, worden verkocht eene aanzienlijke
BOEKERIJ, bestaande in
SCHILDRIJEN en an-
dere belangrijke werken.

Dit Kabinet, algemeen bekend in de Nederlanden, zal
twee dagen voor den Verkoopdag te zien zijn.

De Catalogus dezer Verkoop is te bekomen bij den Heer
DEN BERGHE en de Heeren M. SCHOONE-
VELDEN ZOON te Amsterdam en verder bij de voog-
naamste Boekverkoopers in het Rijk.

NB. NB. De Verkoop van NIEUWLANDSCH
BOUWING, onder Harderwijk, in de
NB. 53 en 54 van de Arnhemse Courant, is
gebeurd om op den 15. Mei 1827 te geschieden, zal alsdan
hebben, maar op den twee en twintigsten derzelfde maand, des voor-
middags ten 10 ure, ten huize van de Erven AALBERS,
te Elst, door den Notaris P. WIEGAND, te Nijmegen,
plaats hebben.

+++ Men vraagt, tot UITBRAAK, te Koop: een
dubbelde PAARDEN-OLIE-MOLEN.
+ Adres, onder Letter X., bij den Uitgever dezer. Brie-
ven franco.

§ § § Alle degene, welke nog iets verschuldigd zijn aan den
Boedel van wijlen den Heer en Mr. G. H. EER-
LIGH, binnen Arnhem overleden, worden alnog
verzocht en aangemaand daarvan betalingen, te doen voor den 1. d'ij
1827, aan Mr. JAN BUSGERS, Advocaat en Notaris
te Arnhem.

§ § § Al degene, welke iets te vorderen hebben van
schuldigd zijn aan den Boedel van wijlen den Heer en
TOREIJERS, laatst overleden, worden verzocht en
aangemaand daarvan betalingen, te doen voor den 1. d'ij
1827, aan Mr. GODEFRÖY, te Arnhem, alwaar hij in de
niensteeg.

§ § § Op een van 1815 bestaand, binnen Zutphen, wordt
gevoerd een JONKES, sijnchen de 14 en
18 jaer, van onderscheiden gedrag, eene goede hand
achrijvende, ervaren in het Rekenen, en sijnchen bekend met het
Nieuwe Stelsel van Maken en Gevigen, tegen genot van eenig Salaris,
geveerredigd naar bekwaamheid, sijnchen hierop reflecteerende, adres-
sere zich ten spoedigste met besloten briefjes, onder de letters E. G. J.
bij den Boekhandelaar A. C. A. THIEME te Zutphen,
zullende diegenen, welke in de Wiskunde en het Teekenen eenigzins
ervaren zijn, de voorkeur sijnchen.

+++ F. CHAR, Buchhändler in Cleve, sijnchen hierduch
ergerbeust an, dass er dasselbst eine SOHNE
+ MENTSBUCHHANDLUNG
hat, und alle, in Deutschland erschiene, Schriften, zu den
Leipziger Ladenpreisen, ohne alle Erhöhung, liefert. Er empfiehlt
sich allen verehrlichen Bücher-freunden bestens, und wird die ihm
zu ertheilenden Aufträge prompt und schnell ausführen.
Cleve, den 22. April 1827.